



La clau

Les sales de teatre de Barcelona van perdre el 19% d'assistents la temporada passada. És greu, però no perdem de vista que tornem als nivells de l'any 2005. Hem de revertir-ho. L'IVA cultural del 21% és un dels exemples més devastadors de la política fiscal de **Rajoy**: amnistia fiscal, eliminació de la fiscalitat no productiva i altres mesures que alenteixen la recaptació i, en canvi, augment dels tipus allà on és més fàcil cobrar, on es pot presentar un inspector i comptar els espectadors. Esgarrifa anar al teatre i deixar el cotxe en un d'aquells aparcaments on no accepten targetes de crèdit per poder dir que van tenir 100 cotxes on van guardar-ne 200. Sense IVA. I per compensar aquest

Massa IVA per al teatre

ALBERT
Sáez
DIRECTOR
ADJUNT



despropòsit tan gran li claven el 21% al que dona més valor afegit: el que especula amb el sòl per guardar cotxes està menys fiscalitzat que el que s'arrisca amb el talent ar-

tístic. I diuen que són un govern liberal. En absolut, són un govern de rendistes i alts funcionaris de l'Estat. Es veu clar en la fiscalitat que practiquen.

Política cultural

Fa 10 o 15 anys, el teatre barceloní i català no hauria resistit l'IVA del 21%. Ara, ha perdut un de cada cinc espectadors. Mala notícia però no prou dolenta per tirar la tovallola. Les coses bones que s'han fet durant aquests anys han de perdurar. Per exemple, la convivència entre l'oferta pública i la comercial o la implicació dels criticats mitjans públics en la promoció de la cartellera. Es va presentar ahir una gran temporada amb el retorn de **Flo-**

tats. Les coses no passen perquè sí. Aquesta capacitat de resistència és gràcies a haver mantingut l'aposta en el temps. En el costat públic de **Mascarell** a **Mascarell** passant per **Tresserras** i en el privat gràcies a un català de Nou Barris: **Daniel Martínez**.

I un últim apunt per al debat sobre majories silencioses i espirals del silenci. L'obra amb més espectadors durant la temporada passada va ser *La família irreal*, de la factoria de **Polònia** i de **Toni Albà**. No només de la televisió viuen certs moviments socials sinó també de la connexió amb majories, fet que obliga més que mai a protegir les minories.

 @albertsaezc